

« zurück blättern vor »

SZUS subst. m., ab 1810. **1)** ‘verrückte Idee, Spinnerei’ – ‘wybryk, wyskok’: 1848 Dziek.Bogd.I 209, DOR *A jak wam szus jaki upadnie do, mości dobrodzieju, głowy, to się nie pytacie kochanego papy.* o [LBel.] (1903) 1950 Zap.G.Żab. 73, DOR *Ma szusa, to dawno wiadomo i nieraz mi już figla wyplatala.* – L, SWIL, SW, DOR (pot. przestarz.). **2)** ‘Schußfaden’ – ‘wątek tkaniny, nitki biegnące w poprzek tkaniny’: Sw. **3)** ‘schnelle Abfahrt auf Skiern’ – ‘szybki zjazd na nartach prosto w dół’: 1950 Bielcz.Narc. 166, DOR *Wyobraźmy sobie, że w czasie treningu trasę pokrywa lodoszreń. Przejechanie danego odcinka trasy szusem byłoby czystym szaleństwem.* – nur DOR (sport.). ◇ **Etym:** nhd. *Schuß* subst. m., ‘leichte Verrücktheit; Abwärtsfahrt; Schußfaden’, GRI. ◇ **Hom:** ↑*sus*. ◇ **Der:** *szusowaty* adj., 1857 Dz.Lit.Lw. 45, DOR, zuerst geb. Sw, nur für Inh. 1; *szusować* v. imp., 1950 Bielcz.Narc. 161, DOR, zuerst geb. DOR, nur für Inh. 3.

« zurück blättern vor »